

בס"ד כ' אדר ה'תשע"ג
 הדלקת נרות - 17:19
 צאת השבת - 18:11
 רבנו תם - 18:51

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 661
 @ שבת פרה - מוציאין ב' ספרים.
 @ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה טובה,
 זיווג, הצלחה, ולהבדיל לעילוי נשמות יקיריכם.
 טל' המערכת : 08-9437333, 054-7743834

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

פפטידיון: "ויהי דבר ה'"
 (יחזקאל לוי)

פרשת כי-תשא שבת פרה

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה הרביעית
 בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מלנייני הפרשה:
 < הוראות על תרומת מחצית השקל.
 < מעשה הכיור וכנו, הוראות להכנת שמן המשחה
 וקטורת הסמים.
 < משה מִמָּנָה את בצלאל ואהליאב על מלאכת
 המשכן וכליו.
 < אזרהה מיוחדת על שמירת השבת.
 < חטא מעשה העגל, ועונשו.
 < משה עולה להר סיני בפעם השנייה, לסליחות.
 < אחר ארבעים יום מקבל משה את הלוחות
 השניים, וקרינת עור פניו של משה.
"כי תשא את ראש בני ישראל" (ל,יב)
 בספר זכור אזכרנו לרבי אפרים לונדנר זצ"ל מביא את
 החידושי הר"ם לטעם שנאמר 'ראש' בני ישראל לשון יחיד
 ולא 'ראשי' ברבים: היינו שכאשר נושאים את המילה ראש
 ומרימים את אותיותיה, האותיות הבאות אחריה הם 'שבת'.
 רמו לכך אומר רבי אפרים לונדנר זצ"ל שבשבת ישנה אחדות
 בכל היהודים שרצונם אחד לעשות רצון ד'. רבי אפרים
 הטעים עוד שבשמירת שבת תופס הראש מקום חשוב שכן
 המלאכות האסורות מהתורה אלו רק מלאכות שיש בהם
חשיבה.
"ונתנו איש כפר נפשיו" (לי י"ב)
 איש כפר נפשו - סופי תיבות: שור. כן רמו החיד"א בספרו
 "חומת אנך". ופירש, שבא לרמוז שהוא כפר על מה שחטאו
 עם יוסף שנקרא שור. ויש לרמוז עוד, שהוא לכפר על מעשה
 העגל שהמירו כבודם בתבנית שור אוכל עשב וכמו שמובא
 בגמרא (שקלים ו') על הפסוק: זה יתנו - רבי יהודה ורבי
 נחמיה. אחד אומר לפי שחטאו בחצי היום יתנו מחצית
 השקל, ואחד אומר לפי שחטאו בשש שעות יתנו מחצית
 השקל. (נשמת חיים)
"הג' לה' מחר" (לי"ב ה')
 הובא בספר קרן דוד, שעון העגל נתכפר בחגים. כי חג
 המצות שבעה ימים, חג הסוכות שבעה ימים, חג השבועות
 יום אחד. ביחד ט"ו ימים שהם ש"ס שעות, על ידי זה
 נתבטלו שש שעות שעשו בהם העגל וכמו שדרשו "כי בושש
 משה" שבאו שש שעות. הלכה היא שהאיסור מתבטל
 בשישים ושישים פעם שש עולים ש"ס (360=6x60). זהו
 שרמו הכתוב אחר שהעם קרא: אלה אלהיך ישראל, ענה
 אהרן: חג לה' מחר - עוון זה יכופר לכם על ידי החג, כלומר:
 שלושת הקגלים. (להניח ברכה)

"זה יתנו... מחצית השקל בשקל הקדש"
 בעל הטורים אומר: המלה "שקל" עולה לגימטריא של
 "נפש" (430). דבר זה מרמז שמתן שקל (או מטבע אחר)
 לצדקה מכפר על נפש האדם ומציל את הנותן מכל רע.
"אך את שבתותי תשמרו"
 אזרהה זו על שמירת שבת מובאת בלשון רבים. בכך מורה
 התורה לכל אדם: לא די בכך, שאתה תשמור את השבת;
 אלא עליך לפעול ולהשפיע בעניין זה גם על סביבתך. שאם
 השבת מתחללת בקרבת ביתך, הדבר פוגם בקדושת
 השבת שבתוך ביתך...
"ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל..."
 וישלך מידינו את הלוחות וישבר אותם תחת ההר"
 למדדך, שלא שיברם משה עד שראה בעיניו את העגל
 והמחולות. אפשר שלא היה משה מאמין בקב"ה שאמר
 לו: "לך רד כי שיחת עמך"! אלא הודיע משה דרך ארץ
 (התנהגות רצויה) לישראל: אפילו יהא אדם שומע מן
 יחידי נאמן, אסור לקבל עדותו ולעשות דבר אם אינו רואה.
"כי ששית ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ,
וביום השביעי שבת וינפש"
 אמר רבי שמעון בן לקיש: נשמה יתרה נותן הקב"ה באדם
 ערב שבת, ולמוצאי שבת לוקח אותה ממנו. שנאמר: "וביום
 השביעי שבת וינפש" - כיוון שעברה השבת וי (אוי), אבדה
 נפש! (המלה "וינפש" נפרדת לצורך הדרש לשתי מילים: "וי-
 נפש"). (מתוך פרפראות לתורה).
"ועשית קטורת" (ל,לד).
קטורת - לשון קשר (קטרא בארמית: קשר), להורות כי
 תכלית התורה היא להשלים את הנפש לעולם הבא ולקשרה
 למעלה. זהו שנאמר "והיתה נפש אדוני צורה (קשורה) בצרור
 החיים את ה' א-להיך" (שמי"א כה). (צרור המור)

פינת הניבים והפתגמים
חפש בנרות = השתדל מאוד למצוא דבר-מה.
 חיפש דבר שקשה מאוד למוצאו; חיפש בדקדקנות.
 חיפוש שמוצא גם את הפירושים הקטנים ביותר
 בחורים ובסדקים, ובהשאלה - חיפוש שמוצא גם את
 המחשבות הנסתרות ביותר בליבו של האדם.
דוגמה: אָהָדִים מְדִידֵי מַחְפְּשִׁים בְּנֵרוֹת מְסַמְכִים
 הַמְעִידִים עַל הַיּוֹתֵם זְכָאִים לְגַמּוּלֵי הַשְּׁתַלְמוֹת.
מקור: וְהָיָה בְּעֵת הַהֵיא, אֲחַפְּשׂ אֶת-יְרוּשָׁלַם בְּנֵרוֹת
 [צְפִינָה אִי ב]. (ניבונכין)

מרכות ואיוולת לנפשות לוידין יוסי וסיבה לוי הייך בהגיע בנכם אושרי ניי לביזווה. יהי רצון שיעלה במעלות התורה
 והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ויזכה לאריכות ימים וחיים טובים ומאושרים, ותרונו נחת ושלווה מכל יוצאי חלצים.

העלון טעון גניזה
 במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

הסירו מכשול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

המקור לנטילת ידים לפני התפילה - מהכיר
 פעמים רבות שבאים אנשים לתפילה, נוטלים ידיהם (כמובן ללא ברכה), אפעי"פ שלכאורה, אינם צריכים לזה. אך מקור המנהג הוא מנטילת הידים של הכהנים לפני בואם לשרת בקודש. כשם שהכהנים לפני כניסתם לשרת בקודש - קידשו ידיים ורגליים כן גם אנו לפני בואנו להתפלל - שהתפילה = קורבן, ניטול הידים לפני בואנו לשרת בקודש.

המקור לאמירת: "מים אחרונים הובה" - מהכיר
 (על פי זוהר ח"ג קפ"ו) "ומאן דברך בידים מזוהמות חייב מיתה. פתח ההוא ינוקא ואמר: "בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימותו" וגו'. ילפינן מהאי קרא דמאן דלא חייש להאי ויתחזי קמי מלכא בידין מזוהמן חייב מיתה. מ"ט בגין דידיו דב"י יתבין ברומו של עולם. (תרגום: ומי שמברך בידיים מלוכלכות - חייב מיתה. פתח ההוא ינוקא ואמר: "בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימותו" לומדים מכך, שמי שלא חושש לכך (לניקוי ידיים לפני הברכה), ובא לפני המלך (הקב"ה) בידיים מזוהמות - חייב מיתה). בענין נטילת הידים לפני התפילה אומר ר' שמעיה חסידא: בתרגום מארמית: כל טינופת וכל לכלוך של סטרא אחרא (הטומאה) מסתלקים מהאדם. שידוע כי הס"א ניזון מהלכלוך והטינופת, ולכן: "מים אחרונים הובה".

"בניד כשתילי זתים" - חינוך מצוות פרה אדומה וחינוך לעתיד
 מצוות "פרה אדומה" היא המצוה הלא-מובנת לנו ביותר. עד כדי כך, שבעל "ספר החינוך", שמשתדל, כידוע, להסביר את טעמי המצוות, כאשר הוא מגיע למצוות "פרה אדומה" הוא אומר: "במצוה זו רפו ידי, ואירא לפצות פי עליה כלל... כי ראיתי לרבותינו ז"ל האריכו הדיבור בעומק סודה וגודל ענינה, עד שאמרו, שהמלך שלמה השיג לדעת ברובי חכמתו כל טעמי התורה, חוץ מזו, שאמר עליה: "כל זה ניסיתי בחכמה, אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני" (קהלת ז, כג). בעלי המוסר מדגישים: מצוות פרה אדומה באה לחנך את האדם לכל ימי חייו: אם יקרו לאדם דברים לא מובנים, ילמד מדין פרה אדומה: יש דברים שאיננו מבינים! לא הכל מסוגל אדם להבין, ואף על פי כן עלינו לקיים את מצוות ה', כפי שנצטוונו. אנו כפופים לרצון ה' ולמצוותיו, שהן הביטוי לרצון ה'.

מידי פעם כדי לחנך, איזו "פרה אדומה תמימה אשר אין בה מום", שתוכל לעורר בילדינו מודעות, תזין את הנכונות שלהם לגלות אחריות אישית על מעשיהם ועל התנהגותם וכך תשפר לטובה את חינוכם.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
לאבי ורחל נסימי הי"ו
 שתרמו לסעודה הרביעית בלוי"ן. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף** שליט"א לרפואתם והצלחתם ולכל משפחתם. יתגשמו משאלות ליבם לטובה, זכות המצוה תגן עליהם ועל ילדיהם לרפואה והצלחה. לרפואת **מרים נסימי** בת זליכה מנב"ת לרפואת **ראובן נסימי** בן מרים הי"ו ולהבדיל לעני"י ר' **עזרא נסימי** בן פרי ז"ל

מרכה ואחיות אפסיים
לשירן ודוד כהן-ישר
 להולדת **הבת מנב"ת** יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה שתצליח בכל זריכה ומעשיה וברכה והצלחה ונחת **לציפורה כשר מנב"ת** **לחיים ושושנה כהן הי"ו**

מרכה אהלנה
לניסים וטובה לכו"ר
 על הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים. שיזכו לפרנסה טובה, רפואה שלימה וברכה בכל משלח ידיהם. שיתגשמו כל משאלות ליבם לטובה. **ולזרע קודש בר קיימא** **לדורון וקרן לזרי הי"ו**

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
לדניאל והמי יצחק-פיר הי"ו
 שתרמו לסעודה הרביעית בלוי"ן. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף** שליט"א לרפואתם והצלחתם ולכל משפחתם. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה, זכות המצוה תגן עליהם ועל ילדיהם, בבריאות, שלום בית ופרנסה טובה. וזיווג הון משורש נשמתם לילדיהם. ולהבדיל לעני"י **רחמים** בן מרים ז"ל

"צדיק בא כעיר"
 כל הציבור מוזמן לשיעורו של הרב **שליח הרוישי שליט"א** ראש מוסדות "חוט של חסד" בשעה 20:30 בבית הכנסת "יחזקאל הנביא" רח' הראשונים. בסיום תהיה קבלת קהל לברכה. פרטים: **050-3044823** לעני"י שמעון שלומי ז"ל בן מרים שתחיה

מרכה אהלנה
לאלי ועליזה בוסאי
 על הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים. שיתברכו בבריאות ופרנסה טובה בכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות הם ובני ביתם לאורך ימים ושנים.

מרכה אהלנה
לפנחס ושרה יעקובי
 על הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים. שיתברכו בבריאות ופרנסה טובה בכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות הם ובני ביתם לאורך ימים ושנים.

מרכה אהלנה
למרים נסימי
 בת זליכה מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות ותרוה נחת ושלווה מכל יוצאי חלציה.

בריאות והחלמה איתנה:
 ציון נאמן בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו משה מוסאי בן זליכה הי"ו מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו נהוראי חנניה בן דינה הי"ו יעקב עמרני בן רבקה וששון הי"ו לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

לעני"י החסיד והענו **באבאי בנימין** בר יצחק ז"ל נפטר כ' באדר ביום ראשון פקידת שנתו

לעני"י הישר והצנוע **שמשון מוסאי ז"ל** בן שבתאי ורחל שיחיו נפטר כ' באדר ביום רביעי פקידת שנתו

לעני"י החסיד והענו **שמואל נג'אתי** בן זרובבל ושרה ז"ל נפטר כד' באדר ביום רביעי פקידת שנתו

לעני"י הישר והצנוע **רחמים דויד ז"ל** בן דוד ז"ל נפטר כה' באדר ביום חמישי פקידת שנתו

במלאת 11 חודשים לפטירת הצנוע והענו **רחמים יצחק-כוור** בן מרים ואברהם ז"ל בשבת שיעור ב-13:00 עם הרב נחשון בבית הכנסת "מרדכי הצדיק". אזכרה ביום שני כבי אדר תשע"ג. 16:30 - עליה לבית העלמין. 17:15 - מנחה, דרשות רבנים, ערבית וסעודת מצוה בבית הכנסת "עזרא הסופר"

שבת שלום ומבורך

לעני"י נשמת:

דוד יעקובי בן נאזי ומשיח ז"ל ברוך גלעד בן מוכתרם ואליהו ז"ל שרה אליאס בת מרגלית ז"ל ענת ג'רפי ז"ל בת יהודית שתחיה ג'ווהר קמרי בת טאוס ויצחק ז"ל שהי דוידזדה בת פרי ז"ל נורית דוידזדה בת שהי ז"ל

עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל יצחק בנאי בן לאה ז"ל רחמים (בבאי) יצחק-פור בן מרים ז"ל משאלה (במון) גולגוליאן בן חתון ז"ל שמעון שלומי ז"ל בן מרים שתחיה אלעזר ביטון בן רחל ז"ל חיים נאמן בן מאלק ואהרון ז"ל

לע"י **מרדכי לארי ז"ל** בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"י **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הלכות פרשת פרה וחודש ניסן

א. בשבת זו פרשת כי תשא, שבת פרשת פרה מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים בשני "פרשת פרה" עד פסוק ל"ב "והנפש הנוגעת תטמא עד הערב". ולדעת הרבה פוסקים אף קריאת פרשת פרה היא מצות עשה מן התורה ואף על פי שיש חולקים על זה יש להחמיר כדעת האומרים שהיא מן התורה, ועל כן יקראו בספר התורה הכשר ביותר שבבית הכנסת, והשליח צבור והקהל יכוונו לצאת ידי חובה מן התורה.

ב. לאחר קריאת פרשת פרה מפטירים ביחזקאל לוי "בן אדם בית ישראל יושבים על אדמתם", שכתוב בה: "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם"

ג. ציבור ששכחו ולא קראו פרשת פרה, יש אומרים שיש להם תשלומין בשבת הבאה, ויש חולקים. והעיקר להלכה ולמעשה שיקראוה בשבת החודש, באופן שלאחר קריאת הפרשיות, יקראו בספר שני פרשת פרה בברכותיה, ובספר השלישי יקראו פרשת החודש, ויפטירו הפטרת פרשת החודש.

”שואלין ודורשין בהלכות הפסח

קודם הפסח שלושים יום.

מקצת הלכות פסח

א. שלושים יום קודם חג הפסח דורשים מענייניו של חג ועל כן צריך כל אחד ללמוד הלכות חג הפסח היטב בכדי שידע להכין את עצמו ואת ביתו כדת וכדין לכבוד חג הפסח.

ב. בכל חודש ניסן אין נופלים על פניהם, ואין אומרים וידוי, ומנהג טוב לקרות בכל יום, החל מראש חודש ניסן, פרשת הנשיא של אותו יום, וביום י"ג בניסן קוראים מתחילת פרשת בהעלותך, עד כאן עשה את המנורה. ומנהגינו לקרוא מתוך החומש, ויש נוהגים לקרוא מתוך הספר תורה. (בלי ברכה).

ג. אין מתענים תענית צבור בחודש ניסן, אבל תענית יחיד מותר, חוץ מראש חודש ניסן ושבעת ימי הפסח, וטוב להחמיר שלא להתענות גם באסרו חג, ולכן מותר להתענות ביום פטירת אב ואם, אף שאין תענית זו חיוב אלא מנהג. וכן מותר לחתן להתענות ביום חתונתו בחודש ניסן, ומנהגינו שאין החתן והכלה מתענים ביום חופתם, ואין לשנות מהמנהג.

ד. אין אומרים מזמור "יענך ה'", ומזמור "תפלה לדוד" בכל חודש ניסן, והמנהג לומר "מזמור לתודה" גם בערב פסח וחול המועד פסח (חוץ משבת ויו"ט), ואין אומרים צדקתך בשבתות של חודש ניסן.

ה. נצטוינו בתורה שלא לאכול חמץ בפסח, שלא להנות ממנו וכמו כן, אסור שימצא ברשותנו, שנאמר: "לא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאור בכל גבולך".

ו. קמח מחמשת מיני דגן שבא במגע עם מים נעשה חמץ תוך 18 דקות אם הוא לא נאפה תוך זמן זה.

ז. לכן: כל דברי המאכל שיש בהם קמח ולא היתה עליהם השגחה מיוחדת שלא יחמיצו - הינם חמץ, כי הם החמיצו בתהליך היצור.

ח. במוצרים רבים, אף שאינם חמץ גמור, מעורב חמץ. יש לחשוש לכך גם כאשר לא מצוין על האריזה שהמוצר מכיל דגנים.

ט. ישנם מוצרים שלמרות שאין הם מכילים חמץ, ייצרו אותם בכלים או בתנורים שמייצרים גם חמץ, לכן יש להזהר מאוד בקניית מוצרים לפסח.

”מכל מלמד” השכלתי...”

הקטורת = סם החיים

אחד העמודים שהעולם עומד עליהם הוא עבודת הקרבנות (מסכת אבות פרק א'). לכל קרבן קיימת ייחודיות משלו, המביאה לשפע ממרום הן בגשמיות והן ברוחניות. הצד השווה בכל הקרבנות הוא שם: "קרבן" - שם המורה על הנמצאים בעולם הזה. ואמנם, הקרבנות מקריבים לבורא, מכפרים על החטאים ומזככים את הנפש ואת הלבבות. הקרבן מסמל איפוא קרבה לה'. אולם באותה מידה עלול האדם חלילה להתרחק, שהרי החטא מרחק ויוצר מחיצה בין האדם לבין שוכן מרומים.

בין כל הקרבנות קובעת מקום לעצמה פרשת הקטורת, המופיעה בתחילת פרשת כי תשא (שמות ל', ל"ד). משמעות המילה קטורת = קשר.

"קטר" בארמית הוא "קשר" בלשון הקודש. הקטורת מסמלת קשר אמיץ הנקשר בין ישראל לאביהם שבשמים. קשר זה, שהוא קשר של קיימא, קשה מאד להתיר או לנתק אותו.

בשונה מהקרבנות שהקריבו אותם על מזבח הנחושת שמקומו מחוץ להיכל, את הקטורת הקטירו על מזבח הזהב הפנימי שעמד בהיכל.

העובדה שאת הקטורת הקטירו על מזבח הזהב בתוככי ההיכל, מורה גם היא על קשר פנימי מיוחד הנרקם בבית פנימה. היא מורה על הקדושה המיוחדת החופפת את מעשה הקטורה.

בפרשת קורח (במדבר י"ז, י"א) מסופר, כי כאשר התלונן העם על משה ועל אהרן בעקבות פרשת המחלוקת הקשה עם עדת קורח, פרצה בעם מגיפה קשה. באותה שעה הורה משה רבנו לאהרן הכהן שייקח מחתה, יקטיר עליה קטורת וירוך אל העם כדי לגונן עליו. ואמנם, אהרן רץ עם מחתת הקטורת, עמד בין החיים ובין המתים, והמגיפה נעצרה. הרעיון העולה מפרשה זו הוא, שבקטורת הקושרת ומחברת את העם אל ה', קיימת סגולה נוספת: היא מצילה ממוות. ה' הוא מקור החיים, ולכן כל הקשור אליו ודבק בו באופן מיוחד, זוכה למתנת החיים. גם בשעת סכנה ומגיפה הוא ניצל בזכות קירבה זו.

בכוחה של אמירת "פיטום הקטורת" לקרב את האדם לבוראו ולזכותו בשפע רב ממרום.

רפואה אלטרנטיבית

תרופות סבתא לכאבי שיניים

לכתוש שן שום ולתחוב אותה לתוך החור בשן. כדי למנוע עששת וכאבי שיניים, יש לאכול כל יום דבש דבורים טהור. ניתן לערבבו בתה או בחלב. שורש אספרגוס נחשב כמסייע לכאבי שיניים, ע"י שמבשלים את השורש במעט יין, ואת התמצית המתקבלת מחזיקים בפה כמה שיותר זמן. וכן ניתן ללעוס עלי אורגנו טריים.

לחלופין, גם לעיסת עלי גויאבה עשויה לתרום להפחתת הכאב. כמו כן, ניתן לסחוט מיץ אספרגוס, ולהשתדל להחזיק את התמצית בפה זמן ממושך ככל האפשר.

" ואבותינו סיפרו לנו "

רגליו של אדם

קוראים לי שמוליק ואני נהג מונית שנמצא מרבית שעות היום על הכבישים הירושלמיים.

לפני חודש ימים, אני עומד ברמזור ירושלמי במרכז העיר. שעת בוקר, הכל עמוס, צפופים, שוטרים, הכל שוקק. לפתע דפיקה בחלון. יהודי חרדי מסמן לי לפתוח את החלון והוא אומר לי "האם תוכל להסיע אותי לחיפה?".

"הפנים התשושות והאפורות שלי הפכו לשמש זורחת ומרוייכת. "חיפה? בבוקר? זו לא סוכריה. זה גלידה ענקית עם דובדבן למעלה". אני מדווך למוקדן שלנו, שבשלוש השעות הקרובות לא יחפשו אותי, כי אני בדרך לחיפה.

מגיעים לחיפה, היהודי משלם ונפרד ממני בחביבות. אני מרגיש צמא, מחפש מכולת. יופי, בפירת רחוב קטן, שוכנת לה מכולת. נכנס, שולף פחית קולה, משלם ונכנס למונית. על גדר אבן ממולי אני מבחין במודעת אבל בגודל בינוני, 'בעצמך רב וביגון קודר' אנו מודיעים על פטירתה של סבתנו אמנו אחותנו שושנה חנה בת שרה רחמינוביץ ע"ה".

מניע את המונית ומפליג דרומה. לא מרחיק יותר מ- 200 מטר. והשם הזה שושנה חנה, חוזר אלי. מי זו שושנה-חנה... בחיי לא הכרתי גברת בשם זה. מעולם בחיי לא הכרתי משפחה בשם רחמינוביץ. לוקח לגימה אחרונה מן הפחית, ועושה סיבוב 180 מעלות בחזרה למכולת. ושוב מביט ארוכות במודעת האבל... השם לא אומר לי כלום. עיני מביטות בכתובת הרשומה בתחתית המודעה. "יושבים שבעה בבית המנוחה ברח' פלוני". הלב שלי משדר לי: "שמוליק. יתכן שאתה קצת מבולבל, אבל לא נורא שמוליק. לך תעשה ניחום אבלים, אם לא יועיל, בטח לא יזיק. תשב 10 דקות עם המשפחה, תשתוק, תביט להם בעיניים עצובות, תאמר להם "מן השמים תנוחמו" וחזור למונית.

אני מגיע. מה אני רואה? בנין מיושן, פשוט, שתי קומות בסך הכל. בעוד אני מהרהר ומתחבט עם עצמי, אני מבחין בשני בחורים צעירים עולים באיטיות במדרגות ונכנסים לדירת האבלים. ושוב הרגליים שלי השתלטו עלי, ובזריזות שאינה ניתנת לתיאור שלפו אותי מן המונית. עליתי עמם במדרגות עד לדלת הדירה. הם נכנסו והתיישבו ואני התיישבתי לצידם. על המזרון ישבו להם שלושה בנים, אביהם, ושני אחיה של הנפטרת. בחדר הסמוך ישבו שתי בנות ואחותה של הנפטרת. אחת הנכדות העמידה לפנינו על שולחן הסלון מגש ובו כוסות תה מהביל ופרוסות עוגה. האבלים מביטים בי במבט שואל, מביטים ושואלים עמוק בלב. "מי האיש הזה... אנו לא מכירים אותו...".

רציתי שהאדמה תבלע אותי. שתבוא איזו רוח ותעיף אותי מכאן, הרחק הרחק.

"מן השמים תנוחמו" ניחמתי את האבלים והתרוממתי לצאת. "חכה רגע אדוני, שתה כוס תה, תברך על עוגה" ביקש ממני אחד הבנים האבלים, הצעיר שבהם, כבן 25 ובאותה נשימה שאל "אתה הכרת את אמא ז'ולי?".

שתקתי שלוש שניות, שנדמו כמו נצח, והשבתי "לא, לא הכרתי". הרבה זוגות עיניים ליטפו אותי במבט תמה, עיניים שואלות, בוחנות, מה הוא עושה כאן היהודי הזה... מה עונים להם... אין ברירה החלטתי, מדברים ואומרים אמת. "שמי שמואל בן גיל" השבתי "אני נהג מונית מירושלים.

לפני כחצי שעה הגעתי לחיפה עם נוסע ירושלמי, הבחנתי במודעת האבל של אמכם שושנה חנה בת שרה... אין לי מושג למה ומדוע, אבל רגלי נשאו אותי לכאן. המונית סירבה לחזור לירושלים. תאמינו או לא, הלב שלי והיצר הטוב שבתוכי דיברו איתי ואמרו לי 'שמוליק אם אתה מרגיש צורך פנימי לנחם אבלים, אז גש לשם, ממצוות רק מרוויחים...'. לכן הגעתי, וברוך השם כולנו יהודים מאמינים ואני באמת משתתף בצערך על מות האם הרעיה, ושלא תדעו עוד צער ומכאוב...".

"ברוך תהיה" ברך אותי הבן בחיוד של חיבה. "אבל אם כבר הגעת לכאן, אז אספר לך על אמא שלנו. ההורים שלנו גם גרו בצעירותם בירושלים, ועברו לחיפה לפני 25 שנים בערך.

אמא ע"ה היתה עקרת בית פשוטה, שעבדה הרבה בנקיון בתים ויולות, צנועה בהליכותיה, ומקפידה על הכנסת אורחים במאור פנים. אך בכך אין כל חדש, הרבה נשים הן צנועות וחרוצות. אבל לאמא שלנו, היה "שיגעון" מיוחד, פעמיים או שלוש בשבוע בשעות אחר הצהריים, היא נסעה לטפל ולשמח ילדים קטנים נפגעי תאונות דרכים. פעם בשניידר, פעם ברמב"ם, פעם בהדסה, היא העמיסה על עצמה מתנות וממתקים, חילקה להם, ליטפה אותם וברכה אותם בלב מלא תקווה ואהבה. היא יכלה לשבת שעות ארוכות ליד מיטת תינוק פצוע ולקרוא תהילים לרפואתו. מבלי שהכירה או ידעה מי זו המשפחה. לא פעם אמרה לנו 'הילדים האלה הם כמו הבנים שלי, והרבה בזכותם זיכתי לבנים טובים ולשלום בית... אני רוצה שגם הם יבראו ויזכו לכל הברכות הללו. מספר פעמים הלכנו איתה למשימת הקודש הזו. "היא עודדה במילים חמות אמהות מודאגות 'ה' יעזור, ה' יעזור, הוא יבריא, אני מאמינה, כבר ראינו ניסים". התמימות שלה היתה כובשת לב.

הרגשתי שמחה פנימית שזכיתי לבוא ולנחם את משפחת רחמינוביץ שהיתה להם אם צדקנית שבוודאי משמשת כסגורית על עם ישראל, שהרי מדובר באשת חסד נדירה. נפרדתי מהם לשלום ונסעתי הביתה, לירושלים, כולי שופע בהרהורים על הזכות המיוחדת שנפלה בחלקי... אבל למה? אני שואל את עצמי. מעולם בחיי לא נכנסתי לבית שאינני מכיר את המשפחה, ובוודאי לא לבית אבלים.

לפתע בדיבורית צילצול. על הקו המוקדן בתחנת המונית. "איפה אתה שמוליק? תראה יש על הקו בן אדם שמחפש אותך דחוף... הוא מחיפה. קוראים לו רחמים רחמינוביץ, אני נותן לו את המספר שלך והוא ידבר איתך. הוא נשמע לי מאוד מרוגש".

"שלום שמוליק. אני רחמים רחמינוביץ, הבעל של שושנה חנה זכרונה לברכה. היית אצלנו לפני כמה שעות בניחום אבלים, רציתי לשאול אותך שאלה קטנה, האם אי פעם נפצעת בתאונת דרכים?".

נשמתי נעתקה... כנהג מונית מעולם לא הייתי מעורב בתאונה, אבל את משפחתנו מלווה טרגדיה איננה מזוה 27 שנים. גדלנו יתומים. אני בן הזקונים של הורי. אמא שלי רבקה, נהרגה בתאונת פגע-וברח... אני הייתי אז תינוק בן שנה והיא טיילה איתי בעגלה. אמא נהרגה במקום והעגלה הועפה - ואני בתוכה - למרחק 20-30 מטר, לתעלה עמוקה בצידו הכביש.

"כן אדון רחמים, כשהייתי תינוק נפצעתי בתאונה, אמא שלי נהרגה באותה תאונה, למה אתה שואל?".

רחמים שתק כמה שניות והרגשתי שהוא מחפש מילים "תגיד לי שמוליק, אבא שלך סיפר לך היכן היתה התאונה המדוברת שאמכם נהרגה?".

"כן, על הכביש הצר שבין שכונת נווה-עוז לשכונת המרגניות. זה היה בשעת דמדומי ערב. תאונת פגע וברח...".

רחמים נשם עמוק, וכמעט בלחש אמר לי "שמוליק, שהשם ישמור אותך, אבל אשתי עליה השלום, היא זו שהצילה אותך ממוות בטוח. היא הראשונה שמצאה אתכם על הכביש, חבשה את ראשך וכשהגיע מד"א הפקידה אותך בידי של הרופא והתפללה לרפואתך".

"גברתי" אמר לה הרופא "הצלת את חיי התינוק, עוד איבוד של חצי ליטר דם, אוי ואבוי".

"ומאז ועד יום מותה היא היתה עסוקה לשמח ילדים פצועי תאונות... דומני שמוליק, שהרגליים שלך נשאו אותך לביתנו בחיפה, כדי שתנחם אותנו, ונחמה זו איננה אלא הכרת-הטוב קטנה שלך, על הצלה גדולה של רעייתי, שללא ספק היתה שליחה נאמנה לשמור אותך חי, עד מאה ועשרים".

"עצרת את המונית, הלב שלי פעם 1,000 פעימות בדקה. כן, כשהבטתי במודעת האבל, שושנה חנה בת שרה, ההכרה שלי לא ידעה דבר, אבל איך אבא שלי אמר: יש איזה חוב או סוד כמוס בכל צעד וצעד, שהרגליים שלנו מוליכות אותנו".

(קובי לוי "העתונאיי")